

מדינת ישראל
הכנסת

פרדונסון קול מס' 3/ג

כיסבת ועדת הפנים
שהתקיימה ביום ב', ט"ז בכסלו תשי"ד, (23.11.53)
בשעה 14:30.

נוכח:

חברי הוועדה:

- ב. חת - היו"ר.
- ע. מסף
- ש. הלל
- ס. חזני
- ח. סיגורי-כהן
- א. פרי

נוכחים:

- פר אב-רזל - מטעם משרד הפנים.
- פר שי - מנהל מגף שירותי העליה וההתאזרחות במשרד הפנים.
- פר סילברסטון - היועץ המשפטי של משרד הפנים.
- פר נגבי - מטעם משרד המשפטים.

חבר-הכנסת דפאל - מנהל מחלקת העליה של הסוכנות היהודית.

חסד:

- א. אלישר
- ג. טועדל
- א. כלפון
- א. חביבי
- י. ישעיהו
- א. כהן
- ד. בסתוני
- ש. פרלמטיין.

סדר-היום:

- (א) סיכום דיון על עליית קרובים מצפון אפריקה.
- (ב) בחירת ועדת מטנה לחוק חוטרי נפץ.
- (ג) בחירת ועדת מטנה לחוק לעידוד הסרט הישראלי.
- (ד) חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 2).

פותח את הישיבה.

היו"ר ב. חת:

עלי להודיע לוועדה מי ענין עיריית ירושלים יידון סחר בישיבה בנוכחות שר הפנים, פר רווק, אשר ירצה בעצמו בשאלה זו. היום נדון ונסכם מסקנתנו בבעיית העליה של קרובים מצפון אפריקה. כזכור, היתה הצעה בישיבה האחרונה להוסיף עוד סעיף כדלקמן: "להסיר את כל ההגבלות לגבי העלאת בני-המשפחות - פרט למקרי מחלות טידבקוט".

ח. סיגורי-כהן:

היתה הצעה נוספת, כי במועצת העליה הציבורית הקיימת ליד מחלקת העליה של הסוכנות יסותפו העולים שיכונו לפי בחירתם ולא לפי סיבוי אחר.

ועדת הפנים,
23.11.53

זו.

ט. ה"ל:

ההגדרה הנדרשת היא עלת מחייבת.
כונתנו במלה "נציג" היתה, כי הם ייבחרו
באותה דרך שבה בחרה הסוכנות במועצה.

היו"ר נ. חת:

הטאלה העיקרית בתוספת היתה לא זו, אלא
הצעתו של חבר-הכנסת פרי. על-כך הביעה
הוועדה מטאלתה לטמוע עוד פעם את מר רפאל.

י. רפאל:

חברי הוועדה מעונינים, בוודאי, לדעת
מהו הנוהג כיום בעניני העלייה? אני מבין
שהמדובר כאן הוא באנשים זקנים, כלומר, בגיל
הנוהג לגביהם הוא, כנראה מבקש פה אדם את הוריו, למשל, או
לבית המבוקש עובדת סוציאלית על-מנת לברר אם יש לדרישה זו על מה להסתמך,
או לא, ואם הדורש מוסיף איזה פלוס לנדרש, כלומר, דירה פחות או יותר
מסודרת המוכנה לקליטת הנדרש, וכ"ו - או נענים לבקשה. יש לעשים
המבקשים מגייס בקשות לעליית קרוביהם ולבסוף כאשר מעלה מחלקת העלייה
של הסוכנות את הנדרשים, הם כבר נמצאים בנמל, וכאנו טודיעים על-כך
לדורשים - לא רק שאינם באים אלא משמטים לגמרי מהדבר. על-כן, דורש
שהגייס בקשה למעשה טום דבר יעזור לעת-עתה לקליטת הנדרש.

אנו חושבים שהגבלה בעלייה אינה חלה רק
לגבי מחלות סידבקיות; ישנה הגבלה גם מטעמי אסרויות קליטה. חלק גדול
של הדורשים יורבים בעצמם במעברות, או בליכונים ארעיים, כך שמבחינה זו
אין להבטחתם ולדברם ערך רב. אבל, היות ולפי החלטת המוסד לתיאום יכול
אדם להעלות עמו את משפחתו, גם כשבתוכה ישנם בלתי-מוכשרים למרנס את עצמם,
בתנאי שיש מספיק מטרנסים בתוך המשפחה, ואם מטרנס אחד יכול להעלות את
אביו הזקן, או כל תלוי אחר - הורחב חוק זה לגבי קרובים נדרשים. אם
מתחילב כיום אדם למרנס - ומכנע אותנו התחייבות זו היא התחייבות
אמיתית - אדם נדרש להאזין מסוגל לעבודה, אזי הוא יכול להעלותו. קטיגוריה
זו אינה כוללת את אותם האנשים הזקוקים לטיפול רפואי, לבתי-חולים, או
מוסדות דומים.

זהו הסידור החדש אשר נתבל בקוד לעליית
קרובים שארצות אלו.

ח. מיגורי-כהן:

אני שתלא שאר לטמוע על התקנה החדשה
ביחוד כאשר הזכיר אדוני, כמדומני, לפני
שבוע שבועיים את-סכנת הירידה בעלייה, אשר בוודאי נגרמת כתוצאה מכך שאם
נאמר בחוץ-לארץ-אב משפחה זקן ובודד חוזרת כל המשפחה הנמצאת כבר בארץ
לארץ טוצאה. חושבני, כי אותם האנשים הדורשים את הוריהם הזקנים, גם
אם הם עצמם יורבים בבתי-עולים ובדירות ארעיות, זכאים העלותם. ומאידך
נטאלת הטאלה: מדוע חלה תקנה זו דווקא לגבי יהודי צפון אמריקה? הרי לא
לך נהגתם לגבי כל העליות עד כה.

בהודעות זו ברצוני לומר לראש את אדוני טאל ה
נוספת: בפגיה אשר היתה כאן לפני כארבעה חודשים, אם אינני טועה, אשר,
כי הצטברו למעלה מ-12,000 תיקים של בקשות קרובים. רצוני לומר - מה
נעשה גם בטוח זה?

י. רפאל:

בזמן העלייה מתימן ועיראן לא חלו כל
הגבלות לגבי עלייה זו, מאחר שארצות אלו
היו בבחינת גלויות בתיסול. העלינו לא רק זקנים ונכים, כי אם גם חולים
ומטוגעים. הגיו לכאן כל מי שיכול היה לצאת מתימן. הלין לגבי ארצות אחרות,
לא רואים אותן כארצות הצלה מידית, הוא אחר. גם הונהגו כמה וכמה
הגבלות. תחילה הונהגו הגבלות בעוד העלייה הגדולה מ תנהלת לגבי הארצות
הללו, אולם תחת המשמסה הגדולה ל הוריהם הקליטתם רבצו על המוסדות
הונהגו הגבלות נוספות די תריסות ודי תסודות.

זו.

כאשר נחתה העליה מארצות מזרח אירופה ראו הפוסדות אסדרות להקל בהגבלות והונחה הקלות מוויימות מדי פעם בפעם. מה היו ההגבלות לגבי הארצות המזרחיות - פרט לארצות שהן מצלנו בחוקת ארצות הצלה (ארצות מזרח אירופה). היו הגבלות ביוחס לגיל, מאחר שהיו ספיקות אם אדם מגילו לפעלה מ-35 מסוגל עוד לעבודה. אולם, במסך הזמן הקלו בזה והעלו את הגיל. הונהגו אף מספר הקלות בהגדרות רמואיות וכיום, כפי האסרתי, הוסרה הגבלה יסודית: הסלקציה אינה עוד אינדיבידואלית אלא מספחתית. היחידה הנבחנת היא המספחה; אם יש במספחה מספר מפרנסים מסטיק, שאנו מוכנעין שהם ירנסו את החדר, הם יכולים להעלות עמם זקנים, נכים וכדומה.

מאז הונהגה הקלה זו מסומקני אם יש איזה מהן תלויות במסך זה; מכמה טעמים: (א) הדור רטיס חזרו בהם מסיבות טובות, או מפני שלדעתם הוטב המצב במרוקו; או על-מכל-פנים כותבים אל המעוניינים אם הם עומדים עדיין בבקשתם. (ב) בהתאם לסדרון הנמצא או מעלים בכל טיירה של עולים קבוצות אנטיס גם מארצות אלו. ביחס לזה עומדים אנו במגע הדוק מאד עם התאחדות עולי צפון אפריקה שמטמטת עתה גוף רציני ופעיל. יו"ר הוועדה, מר חת, אשר עמד אתי כל הזמן בקשר אינפורמטיבי מסר לי את הצעות הוועדה. בין היתר על צירוף נציגי העולים למוסד ציבורי. כתבתי על-כך להתאחדות אשר הודתה לנו על כך ואנו עומדים כבר לשתפם בפעולה.

כרגע אין תלויות והמצב הוטב בהרבה.

האם מספר התיקים של הבקשות הוא קטן?

מ. חזני:

אני מניח שתוך חודש, תודע ותצי אוכל למסור מסמך מדויק על כך. כיום, אנו

י. רפאל:

בודקים את כל הבקשות ומצאנו ביותר מחציין נטלו.

היו"ר נ. חת:

בעיית העליה בכללה, או הגבלות בעליה, אינן עומדות לדיון כרגע ולא נוכל בהודמנות זו לפתור שאלה זו. מה מחייבים אנו לעשות הוא תרובה לפניית העולים מצפון אפריקה בדבר עליית קרוביהם. לי נראה עלינו לטכס את דיוננו בסתי החלטות: (א) שהוועדה נוכחה לדעת, כי העלאתם המכסימלית האסטרית, ובהקדם, של בני המשפחות ל אזרחי המדינה, העולים מצפון אפריקה, תוכל להפטיק, או לפחות לעזור, התפתחותן. כל כמה הוטעות בלתי-רצויות בין העולים האלה, להקל על היאחזותם במדינה ולהפיג התטרמות המדינה בין העולים; (ב) לשתף בצורה שתטיב ומטייע את במי-כח ארגוני העולים מצפון אפריקה במוסד מייעץ לעניני העליה מארצות אלה.

את סיכומנו אני מציע ללוח למטמלה

ולטוכנות.

אני מציע להטנות את החלטות הוועדה למוסד לתיאום, שהוא הקובע את מדיניות העליה,

י. רפאל:

והמסורת למטמלה ולטוכנות.

אני מבין חבר-הכנסת מדי נמאר בהצעתו.

היו"ר נ. חת:

אני מצטרף לדעתו ומציע כמו"כ "לימונו על-ידי העולים".

ח. מיגורי-כהן:

הרוב בעד הטלים "במי-כח" במקום "נציגים".

היו"ר נ. חת:

מצביע עתה את הנוסחאות העומדות לפנינו:

זר:

נוסח א: "הוועדה מביעה דעתה, כי העלאתם המכסימלית האפשרית, ובהקדם, של בני מספחותיות של מזרחי ומדינה, העולים מצפון אמריקה, תוכל להפסיק, או לפחות לעצור, התפתחותן של כמה הופעות עלתי-רצויות בין העולים האלה, וכך יש להקל על היאחזותם במדינה ולהשיג התמרסרות הסרויה בין העולים האלה.

כמו-כן נראה לוועדה כרצול סיתופס של באי-כח ארגוני העולים מצפון אמריקה במוסד מייעץ לעניני העליה מארצות אלה, והיא מביעה דעתה, שבנוצרת העליה הציבורית הקיימת ליד מחלקת העליה של הסוכנות היהודית, יאותו באי-כח ארגוני העולים מצפון אמריקה.

נוסח ב: (הצעת חהייכ פרי) "יש להסיר את כל ההגבלות לגבי העלאת בני המספחות - פרט למקרי מחלות טידבקות"

ה צ ב ע ה

נוסח א' - נתקבל.
נוסח ב' - נדחה.

היו"ר נ. חת: מאחר שהענין לא נמסר לנו על-ידי הכנסת אין להניח את ההחלטות על ילתן הכנסת.

ה ר ו ח ל ט

לסלוח את החלטת הוועדה בקשר לעליית קרובים מצפון אמריקה למס' לה, לסוכנות ולמוסד לתיאום.

ב. הוועדת ועדת-מ' בה לחוק חומרי-נפץ

היו"ר נ. חת: מבקש את היועץ המשפטי להזכיר לחברי-הוועדה את תוכן החוק.

מר נגבי:

חוק זה בא, למעשה, לרכז בדבר-חקיקה אחד הוראות בענין שימוש בחומרי-נפץ לתעסיה, שהיו מסודרות בכמה וכמה תקנות, גם בטקודת חומרי-פיצוץ 1937 אשר נתייטנה לגמרי, ואם בצו על חומרי נפץ, ועוד ועוד. חוק זה בא בעקבות הדו"ח של ועדת המופט ויתרון לחקירת אסון הקסטל והוא מלאה כאן את ההצעות הסונות על הנייר.

היו"ר נ. חת: אני מבין שאם עלתה הצעה להעביר את הדיון בחוק זה לוועדת מ'נה, יש לתת לה סמכות מלאה להחלטה סופית ולא להביא את החוק לדיון נוסף במליאת הוועדה.

ה ר ו ח ל ט:

(א) חברי ועדת המ'נה לחוק לחומרי נפץ הם:
ע. אסף (יו"ר), ר. בטונני, ט. הלל
ו. פרלמטיין.

(ב) החלטות ועדת המ'נה הן סופיות ולא יובאו לדיון מחודש במליאת הוועדה.

ג. בולדת ועדת הפנים לזמן לידתו מסוף המלחמה

היו"ר ג. חתן

ועדת הכנסת החליטה כי מטעם חברי-הוועדה יהיו 6 (3 מטעם ועדת הפנים ו-3 מטעם ועדת החינוך והתרבות) וכי יו"ר הוועדה יהיה מטעם ועדת החינוך והתרבות. נבחרו שלושה חברים מטעם ועדת החינוך ויו"ר הוועדה הוא סר רימלט.

אך לטינוף חברי ועדת הפנים אני מבין שהדבר תלוי בשלושת הנבחרים האחרים כדי יהיו היוצגים בוועדת המבנה לפחות כל חברי הוועדה הגדולות. ביחס לזה אמנה לסר רימלט ואודיעו על המועמדים מטעמנו: ארם, חזני, יעיהו, פרלמסין - אשר ייבחרו בהתאם לייצוג הוועדה.

ההצעה - נתקבלה.

ד. המלך הדין בדרך לתיקון תקודת העירייה (מס' 2) ת"ש 1952

היו"ר נ. חתן

קבענו כי יבתנו המד וזה ארבע נקודות ביחס לסעיף הדן ב"וועדת המנהלה" (א) המט; (ב) זכות או חובת העירייה לבחור בוועדת המנהלה, וסמכויותיה; (ג) הרכבה ומספר חבריה; (ד) בעיית המסכורת. הוועדה לא דנה בפירוט בכל ארבע הנקודות. על-כל-פנים ביחס לסעיף היו כמה הצעות: ועדת המנהלה; הנהלה; ועד פועל; וועדה לעניינים כלליים. חבר-הכנסת פרי תמך בזכות המקורי: "למועצה תהא ועדת המנהלה" - ללא טייג בין עירייה גדולות או קטנות. דעה קיצונית נבנה היתה, כי ההנהלה תהיה בגדר זכות ותפקידיה - לעזור לראש העירייה בביצוע; לייצג למועצה בכל אותם הדברים שאינם בסמכות ועדה מייצגת אחרת. מספר חברי ההנהלה בהתאם לכך יהיה במקום החברי-המועצה מ-11 - 20 לא פחות משלושה ולא יותר מחמישה; ובמקום מספר חברי המועצה מ-20 ולמעלה - תיבחר ההנהלה. מספר חבריה לא יפחת מחמישה ולא יגלה על בעה.

מ. חזני

ביחס לסמכות ההנהלה עלינו עוד לדון.

היו"ר נ. חתן

אני מציע ביחס לסמכות - כי תפקיד ההנהלה יהא לייצג לראש העירייה בביצוע תפקידיה ולמועצה - נמידה אין לה וועדה מייצגת אחרת.

מ. חזני

אשר ליחס בין ההנהלה והמועצה אני מסכים עם הצעת היו"ר. ההנהלה אינה יכולה בזמן פניה לצמצם או להגביל את סמכויות המועצה. להיפך - היא יכולה לסייע לה ולייעל את עבודתה באשר היא תמלא את תפקידיה בעניינים מסויימים עובר להתלחט המועצה ולאחר התלחטתה. כמה נובע ליחסים בין ההנהלה וראש העירייה, יש לי הצעה מסויימת, הנקראת אף בשם "דמוקרטיה": לצמצם בזידת-מה את את הסמכות הייחודית של ראש העירייה - לגבי ביצוע יום-יומי - וליצור קואליציה בין הרשות המחוקקת בתחומי המלחמה המוניציפלית לבין המבצע. כלומר, אני מציע להטיל על ההנהלה אתריות ביצוע מסויימת עם ראש העיר.

היו"ר ג. חתן

אבל סעיף 59 שומר זאת בפירוט, באשרו כי מחובתו של ראש העיר - ובאשרו של סגניו - להסגירה סכל החלטה של המועצה תוצג למועל כחוק.

מ. חזני

יתכן כי מבחינה טכנית יש כאן שום סתירה אבל לגבי מבחינה ציבורית. אם כך אני מציע, שימוא את הנוסח כדלקמן: "תפקידי ההנהלה יהיו: יחד עם ראש העירייה - לתאם את פעולות תיהן של ועדות המועצה, למקם עליהן, לדבוג החלטות המועצה יוצגו על המועל כדין; לעסוק בעניינים אינם בתחומי העירייה ל.א. וזוהי ולמלא כל א.י.ה. אחרת

ועדת הפנים,

23.11.53

שהטוענה תטיל עליה".

זו.

מר אב-רזי:

אני מרגיש, כפי הוריו ודאגתה, כי הוריו ודאגתה זו התבררו במידה כזו, והנפק ודות הוריהם במידה כזו, והגיע הרגע הנכון להטביע את עמדת מרד הפנים כפי שהיא כיום, לאחר שבאתי בדברים, יחד עם חברי היועץ המשפטי, עם מרד הפנים והבאתי בפניו את תוכן הדיונים בנקודה זו. בכלל זה ברצוני להביא בפני הוועדה את עמדת מר הפנים ולהביע את הקפתו בענין הנדון. רק אוסיף, שהינן לראות בדברי ניסוח סופי לעמדתו.

מאחר שבליה זו הובאה לפני הכנסת לפני זמן רב מאוד, כמתיים בערך, ונתיים הרי הם בני אליס התקופת קיומה של הכנסת בכלל, אין מר הפנים מוצא עצמו מחוייבי לפי נוסח זה ונקט עמדה כזוה. הקמת מר הפנים בהתאם לכך מוגדרת לכינון איזה חוק הורגאן בתוך מערכת השלטון המקומי, אורגאן ליוניטרי בחוק, אשר יכול מצד אחד לפגוע בנאותה סמכות החוק העיריות נתן לפועלות בתוך גוף דליברטיבי, או בתוך גוף תחיקתי, ובזמם פנלי לא יטכיס לכך. חרם מתנגד כל יהיה איזה שהוא גוף, אשר יוציא סמכותה של הטוענה דב ריב טלן עליה לדון בהם - והחוק קובע את סמכויותיה המחליבות והמחוקקות - ורובה בהקמת ועדת הנהלה, אשר סמכויותיה המדויקות לג תוגדרנה בחוק, גוף אשר יטפל תמיד בדברים שיפגעו בסמכויות הנתונות מטעם החוק, דבר שהחוק אינו מעוניין בו.

אם התנגדות לר הפנים מצד זה, הרי התנגדותו מריפה יותר מבחינת האכזריות. מר הפנים לא יטכיס, ואינו חושב זאת לטוב, ליווצר איזה שהוא גוף אשר לו איזה מין חוקי אדמיניסטרטיבי, סיקורתי, או ביקורתי, יוכל לפגוע בסמכות רמה העירייה. הוא סבור. אין להתעלם בסמכות ראש העירייה לבצע החלטה מטוויסט והתקבלה במועצת העירייה. חרם נוגד עמדה זו מבלי לתחשב עם המצב כיום, או המצב העלול להיות מחר. הוא חושב על הכעיה באופן פרמננטי, במסוף מתמיד, וללא קוד קוניונקטורלי איזה שהוא. חרם טובר גלי-מפחד ליישם פעל ראש העיר, או על-ידו, גוף מין לו סמכות קבועה בחוק, והוא אשר "יעזור" לו מדי פעם בפעם ובמלים אחרות: יתערב בעבודתו. בזה רואה מר הפנים חסרון רציני.

אם נימוקי המחייבים הקמת "ועדת הנהלה" היו, כפי שנאמרו בישיבה הקודמת, הטוענה היא גוף בעל היקף רחב שאינה מגיעה לפעמים לידי טיכום בענינים עקרניים לרגל ויכוחים דוויבים, הרי לדעת חרם התקלה העיקרית היא בחוסר תקנון, תקנון ברור לעבודת הטוענה עליו דנים כיום. התקנון הוא אשר יסדיר את עבודת המועצות המקומיות ואת עבודת הוועדות, כך שלא יאבדו זמן בוויכוחים מין סופיים. על-כן חושב מר הפנים לא ועדת הנהלה תתקן את הליקויים בעבודת הטוענה אלא שהדבר יתוקן בצורה חוקית על-ידי תקנון.

אמר לתיאורם בין ועדות העירייה, הרי כל ועדה סמכויותיה מוגבלות (ועדת בנין-ערים עוסקת בבנין ערים; ועדת ביוב עוסקת בביוב; ועדות כספים עוסקת בכספים) צריכה להביא את החלטותיה בפני המועצה. אולם, טובר חרם, במקרה שתחולק היריעה בין הוועדות ויי ארו בכל זאת כמה מחייב באינם בסמכות ועדה מטוויסט - יבואו ענינים אלה בפני ועדה לענינים כלליים, בכל מועצה מקומית תוכל לבחור בה, והיא תליעץ לה בכל הענינים הכלליים.

בעלת אולם, ביום-פנים אין חרם חושב יט לשנות וזה בשיעור הנהלה/פררוגטיבות מטוויסט וזכות גליונה לפקח על ועדות אחרות, לתאם את פעולותיהן, להגיש סהחלטות המועצה והחלטות ועדותיה יוצאו לפועל, ולנהל את עניני המועצה.

מני כל הנימוקים שהזכרתי טובר חרם לא יוכל לקבל את ההצעות הטוענות.

ועדת הפנים,
23.11.53

זו.

היו"ר נ. חת:

אינני חורג מההחלטה היא שאלת הסכמה או אי-הסכמה. אני מבין שזו דעת שר הפנים, אשר ודאי מוטמן להביעה ויש לו כל הנתונים לזה, אולם אנו, כוועדת הפנים, נצטרך להסכים למה שתחליט הכנסת.

מ. חזני:

ברצוני לעמוד על ענין עקרוני, שאינו נוגע לסעיף הנדון, ולהביע צערי על שנשמעו כאן דברים שלא שמענו כמוהם בוועדות הכנסת. (ע. אסף: ביחוד הטון.) במקרה זה דעתו של שר הפנים חרובה מאד, אבל אינה מעניינת, ונכון יותר אינה קובעת לגבי ועדת הפנים ולא כלום בין אם יעמוד עליה בתוקף או לא. גדולה מזו. גם דעת הממשלה אינה קובעת באשר ראית ועדת הפנים לטוב מנוסח הממשלה סעיף זה או אחר, אף-על-פי שהחוק בכללו עבר את הקריאה הראשונה בכנסת. אבל, יכול מי-הו בוועדת הפנים לומר, לפנינו הצעת חוק שעברה בקריאה ראשונה בכנסת והוגשה לנו על-ידי הממשלה, על-כן הממשלה יכולה לקבוע ולדבר ולא שר.

היו"ר נ. חת:

אפרתי מה שאמרתי בענין זה. בטוחני, כי מר אב-רזי רק הודיע את דעת שר הפנים לוועדה ואילו הניסוח שהלביט לזה הוא ניסוחו. אני מציע לתזור עתה לסעיפי החוק.

ע. אסף:

בהתחשב עם העובדה כי הדיון בנושא זה התקיים כבר אצמצם דברי בכמה טפטים:

ביחס לדמוקרטיה היינטי דומה לי לטון הסקפות ודנות. בעיני, ענין ההנהלה צריך להיות שורר ליקול דעתה והכרעתה החופשית. אל המועצה ולא אחרוב המועצה אשר החליטה לבחור בהנהלה התייצבה על דרך יותר דמוקרטית ואילו מועצה שלא עשתה כן התייצבה על דרך בלתי-דמוקרטית, כמו שיכולה להיות הנהלה מעור אחד ולא נוכל להגדיל בחוק שהנהלה חייבת לסקף מפלגות אלה או אחרות. על-כן חושבני כי טוב נעשה אם נקבע, שהמועצה תהא רשאית לבחור בהנהלה, מבלי שיש לב למספר.

אשר לסמכות "ועדת ההנלה" כפי שנוסחה בחוק, נראה לי, כי נוסח זה מטורבל וטורבב תחומים, נותן מקום לפירושים שונים ולחילוקי דעות מאד מסובכים. אני מקבל את נקודת ההתקפה של החוק, וחורג אותה לבריאה, שהמועצה היא סוברנית ואילו אדם אחד מבצע ואחראי להחלטותיה. אולם, בטאלות הביצוע המתעוררות בטלב ענין ההחלטה לביצוע, ובפרטי הביצוע, תיעץ ההנהלה לראש העיר. בפלים אחרות: ועדת ההנהלה תיעץ לראש העיריה בביצוע תפקידיה. בדרך רלל, באופן ציבורי מוטד מיעץ מחייב ב-95% ומובן שכל ראש עיר במידה שהוא איננו ציבורי יסקול יבעים ובעה פעמים לפני שיתחיל לא לקבל הצעה, מפני שמטבע הדברים צריך להנתיח במסטר. לנו שהנהלה מקפסת במידה מסוימת את הלך הרוחות בתוך המועצה. אבל אם יקרה כדבר הזה בעיריה יבואו חברי ההנהלה ויטענו. עם העיריה תאמר את עמדתם הרי זה יחייב את ראש העיר.

בסיכום, חושב אני, כי לטובת העיריה הוא, לא ייקבע מוטד ני מחייב נוסף על המועצה ואני מציע לקבל את הנוסח הבא: "המועצה רשאית לבחור בוועדת ההנהלה אשר תיעץ לראש העיריה בביצוע החלטות המועצה, כמו-כן תעסוק בכל ענין שאינו נכנס לתחום פעולתה של ועדה אחרת.

היו"ר נ. חת:

במקום האלה "תעסוק" הייתי מציע לקבל את הטרמין המקובל בסעיף הוועדות.

ס. הלל:

אני מציע שהועדת ההנהלה תהיה מוסמכת לדון ולטכס בדברים שהמועצה תטיל עליה.

היו"ר נ. חת:

הדבר נראה אולי קל ביותר, טולה דומני
שהוא מתנגד לבנין החוק. המועצה אינה
יכולה למסור את סמכויותיה, אלא בדבריה מסויימים, כגון החכנסת אינה
יכולה למסור את תפקידיה ואינה צריכה לעשות זאת, פרט לדבריה מסויימים,
כמו ססי בלו, סמכורת השופטים ונטטרו לוועדת הכספים מסעמינו מסויימים
והדבר כתוב בחוק. אבל להגיד: החכנסת, כדי פעם, תוכל למסור את תפקידיה
למישהו, דבר כזה לא יבוא מעולם בחוק. לדעתי פרינציפ כזה יראה מסונה
והייתי רוצה לטמוע מה דעת היועצים הממשטיים על כך.

מר נגבי:

החוק יכול לקבוע כל דבר.

היו"ר נ. חת:

אבל יש בחוק בנין מסויים: ראש העיריה
מבצע ולא שהוא רוצה למסור חלק מסמכויותיו
על המועצה לאשר זאת, אבל אם המועצה רוצה למסור מסמכויותיה מהי הדרך
בה תלך? לי נראה שהיא אינה יכולה למסור סמכויותיה באופן כללי אלא
בדברים מסויימים.

ס. הלל:

קורה לעתים המועצה, עם כל רצונה הטוב,
עמוסה כל-כך עד כדי-כך הלבירור מסוי

של דברים אינה מגיעה.

היו"ר נ. חת:

המועצה מתחלקת לכמה ועדות אשר דנות
בענייניה.

ע. אסף:

הצעתי עונה על האלת חבר-החכנסת הלל
בכך לוועדת ההנהלה תטפל בכל ענין שאינו
נכנס לתחום ועדה אחרת, אולם ההחלטות לעונות אינן הועצה.

היו"ר נ. חת:

אשר לאלת המכורת נאמר בסעיף ג':
המועצה רשאית, באיור מר הפנים, לקבוע לחבר
של ועדת ההנהלה - למעט ראש העיריה וסגן מסגניו המקבליה ממכורת לפי סעיף
53 - תלום בעד הסתפוטו ביניבות הוועדה; תלום זה יאולם מתוך קופת
העיריה.

ס. חזני:

זו לא ממכורת, זה תלום בעד ביטול מלאכה.

ס. הלל:

חברי-ועדה אינם מקבלים ממכורת?

היו"ר נ. חת:

בחטיפה, למשל, מקבל כל בר העיריה דמי-
יצוג, אולם הדבר לא נאמר בחוק.

מר אב-רזי:

זה לא חוקי.

היו"ר נ. חת:

אין על-כך איור מסעם מרד הפנים, אולם
נודע לי מחבר-המועצה מקבליים 30 לוי
דמי-יצוג וחברי ההנהלה 60 לוי דמי-יצוג - פרט למכורת מקבליים היושב-
ראש והסגנים.

ס. הלל:

אני מציע סלגבי ועדת הנהלה יחול אותו
נוהג סלגבי יתר הוועדות.

ס. חזני:

עוד לא הולטנו אם זו תהא הנהלה או
ועדת הנהלה.

היו"ר נ. חת:

על-מנת נוכל להצביע רצוי לקבל
הצעות מנוסחות.

א. פרי:

הצעותי המוסחרות הן כדלקמן:
סעיף 59 (א) יתוקן:

"ראש העירייה, ובהיעדרו - סגן ראש העירייה - ייצג את המועצה כלמי מועץ, ירכז את עניני ההנהלה, ותיבחר לפי סעיף 60, ותובתו לדוגג לכך טכל החלטת כל המועצה תוצא לפועל בדרכיה הנקבעו על-ידי ההנהלה.
בסעיף 60 (א) - למחוק את המלה "ועדת".

בסעיף 60 (ב): "ההנהלה תהיה מורכבת מ-11 חברי המועצה, ובכללם ראש העירייה וסגניו, ועוד חברי המועצה שייבחרו לפי יחסי הסיעות בתוכה."

היו"ר נ. חת:

הו"בני בדבר אחד יסכימו פתי כל חברי המועצה שהמליץ "ההחלטות ועדותיה יוצאו אל הפועל כדין" הוכנסו בעצות טאחר וועדות אין להן החלטות טטבועות!

מר סילברסטון:

נכון, כי לפי החוק הקיים אין לוועדה כוח ביצוע, אולם לפי תיקון זה ניתנו סטכיות טטויימות לוועדה תקלאית ועל-כן באו מליים אלו.

ח. סיגורי-כהן:

בהצעתי בבווע טעבר הצעתי "המועצה רטאית". למחר תקלתי בדבר אני מוציא את המלה "רטאית" כך בסעיף 60 (א) ינוכח כדלקמן:

" המועצה תבחר מתוכה הנהלה ללא תעלה על מליים מנבחריה, ותתפקידה לתאט את פעולותיהן של ועדותיה, לפקח עליהן, להקטיד החלטות המועצה והחלטות ועדותיה יוצאו אל הפועל כדין ולמלא כל מטימה אחרת טתטיל עליה המועצה.

(ב) ההנהלה תהיה מורכבת מראש העירייה, מסגניו, ומחברי מועצה אחרים שייבחרו על-ידי המועצה. ראש העיר אחראי לביצוע החלטות המועצה.

ע. אדף:

אני מציע: "המועצה רטאית לבחור בוועדת הנהלה אר-ת ייעץ לראש העירייה בביצוע החלטות המועצה כמו כן תעסוק בכל ענין טאינו נכנס לתחום טעולתה של ועדה אחרת".

ט. חזני:

הצעתי היא: לסעיף 60 (א): "מועצה מטספר חבריה יהיה מ-11 ועד ל-20 רטאית לבחור בהנהלה קבועה; ובלבד מטספר חברי ההנהלה לא יפתח מליוטה ולא יעלה על חמיטה. במועצה מטספר חבריה יהיה מ-20 ולטעלה - תיבחר בהנהלה קבועה; ובלבד מטספר חבריה לא יפתח טחמיטה ולא יעלה על ט בעה.

לסעיף 60 (ב): תפקידי ההנהלה יהיו: יחד עם ראש העירייה - לתאט את פעולותיהן של ועדות המועצה, לפקח עליהן, לדאוג החלטות המועצה יוצאו אל הפועל כדין; לעסוק בענינים טאינו בתחומי פעולותיה של עף ועדה ולמלא כל מטימה אחרת טהמועצה טתטיל עליה.

לסעיף 60 (ג): ההנהלה תהט מורכבת מראש העירייה, מסגניו, ומחברי מועצה אחרים שייבחרו על-ידי המועצה.

סעיף ג' בהצעת החוק יהיה לסעיף 60 (ד):

זר.

ועדת המבחן,
23.11.53

סר חב-רזלי:

עם סיום הליכה ברצוני לבקש שלח לי יחס
את הטון שלי לרד המביט. ברצוני להסביר,
כי טון זה נבע שטוך גמטץ, ואולי גמטץ. היה מודגו יתר על המידה, להסביר
את הרעיון באופן בהיר מאד.

הליכה טגורה.

היריך נ. חת:

חסיבה נבעלה במעח 16.00: